

28.12.2017	תאריך:	גרשוני באשי טל	שרון, עו"ד - אב"ד שלומי, עו"ד - חב"ד קדש, עו"ד - חב"ד
------------	--------	----------------------	---

המבקשת

פרקליט המדינה

ע"י פרקליטות המדינה המחלקה הכלכלית
באמצעות עוה"ד דן אלדד ו/או ניר ויינטראוב

- נ ג ד -

המשיב

רועי בר (בהשעייה)

מ.ר. 13156 ת.ז. 056787153

באמצעות עוה"ד פרופ' דוד ליבאי ו/או איריס ניר סבאג

החלטה

מונחת בפנינו בקשת הקובלת להטלת עונש לפי סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961 (להלן: "חוק לשכת עורכי דין"), במסגרתו עתרו הצדדים במשותף (עפ"י הסדר טיעון שהושג במסגרת ההליך הפלילי) להטלת עונש השעייה בפועל על המשיב מלשכת עורכי הדין כאשר המבקשת עותרת להשעייתו של המשיב מעיסוקו כעורך דין לתקופה של ארבע שנים, מנגד, המשיב מסכים להשעייתו מעיסוקו כעורך דין לתקופה של שנה אחת.

כן הסכימו הצדדים כי שאלת הקלון, שהכרעה נדרשת כשלב ראשון בהטלת העונש, אינה עומדת להכרעה, שכן הצדדים מסכימים כי העבירות בהן הורשע המשיב, כפי שיפורט בפרק העובדות להלן, מקימות את הקלון הנדרש על פי סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, ומכאן עלינו לדון בעונש.

יוער כי העיכוב במתן החלטה בבקשה נבע ממתן שהות לצדדים לבוא בדברים. לאור הודעת ב"כ המבקש כי אינם יכולים להסכים להצעת בית הדין בדיון מיום 25.10.2017 באשר לטווחים ("רצפה" / "תקרה") כמפורט בהודעה מיום 9.11.2017 לא התקיים מו"מ בין הצדדים, ועל כן, בית הדין נדרש ליתן החלטה מנומקת באשר לעונש שיוטל על הנקבל בנסיבות תיק זה.

בהמשך לדיון שהתקיים ביום 25.10.17 בבקשה הנדונה הריני מתכבד ליתן החלטתי, כדלהלן:

1. לפנינו בקשה להטלת עונש לפי סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 (להלן: "החוק"), על יסוד הרשעתו של המשיב בפלילים וכן להטיל אל המשיב עונש לפי סעיף 68 לחוק בגין הרשעתו בעבירה פלילית.
2. על פי לשון הבקשה, המשיב הורשע, במסגרת הסדר טיעון על פיו הודה בעובדות כתב האישום, במסגרת ת"פ 17-02-19988 בבית משפט השלום בראשון לציון (להלן: "התיק הפלילי" או "בית המשפט"), בעבירות של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין") בפרט האישום הראשון, וכן בביצוע של עבירות נוספות של הפרת אמונים נוספות לפי סעיף 284 לחוק העונשין, בפרטי האישום השני, השלישי והרביעי.
3. מעיון בכתב האישום עולה, כי המשיב הורשע בעבירות, עת שימש כיועץ משפטי חיצוני לעיריית ראשון לציון ולעיריית רחובות. כתב האישום מגולל ארבעה אישומים, אשר את יפורטו בתמציתיות להלן:
4. **האישום הראשון המכונה פרשת WHITE**, נסוב על מסכת אירועים משנת 2004, עת ראש מנהל הנכסים בעיריית ראשון לציון והמשיב, בתפקידו כיועץ משפטי של העירייה, באישור ראש העיר, ביקשו למכור באמצעות מכרז פומבי שטח מקרקעין והזכויות במגרש 10 שהוא מגרש בבעלות העירייה ברחוב גולדה מאיר. הנכס, על פי בקשת ראש מחלקת הנכסים והמשיב, אמור היה להימכר עם זכויות מלאות, כך שהזוכה יכול היה לבנות תוספת של 7 יחידות דיור וקומה נוספת מעבר לקבוע בתב"ע, למרות האיסור לאשר תוספת יחידות מעבר ל- 200 יחידות בשלושת המגרשים באיזור זה. במסגרת הליך זה, הובא הנושא לדיון עקרוני בפני וועדת המשנה, והשניים פעלו על פי הנוהל לעשות כן, אלא שהמשיב כתב חוות דעת משפטית, ובה קבע על פי פרשנות שלו לפסיקה, אין מניעה חוקית לאשר הקלה זו של 7 יחידות, על אף האיסור המפורשת בתב"ע. על סמך חוות הדעת אושרה הבקשה על ידי וועדת המשנה, בוועדה המקומית על אף התנגדויות.
5. במסמכי המכרז אשר נוסחו על ידי משרדו של המשיב, נקבע כי הזוכה במכרז הוא שישלם את שכר הטרחה של המשיב בגין ייצוג בהליך רכישת הקרקע ורישום הזכויות בסך של 1.5% משווי עסקת המקרקעין. חברת אלמוג כ.ד.א.י. בע"מ (להלן: "אלמוג") זכתה במכרז ואף חתמה על הסכם פיתוח עם העירייה. במסמכי המכרז נקבע כי אלמוג תשלם למשיב שכר טרחה בסכום של 330,000 ₪. שווי שכר הטרחה עבור העבודה והטיפול הכרוכים במכירת הדירות עד לרישומן על שם הדיירים שהרווחי משרדו של המשיב מהצעת אלמוג באמצעות בעליה, יצחק אמסלם (להלן: "אמסלם") אשר ציפה כי המשיב יפתור עבורו מחלוקות בעירייה ויסייע בקידום בקשות מול העירייה, הסתכמה בכשני מיליון ₪.
6. המשיב לא דיווח לראש העיר על ניגוד העניינים בו הוא מצוי, וכי הוא מייצג את מכירת הדירות עבור אמסלם ואלמוג, הגם שהיה עליו לעשות כן על פי חוק. בהמשך מתואר כי חברה נוספת, דימרי זכתה במכרז על קרקע של אחד המגרשים הסמוכים, כאשר אמסלם הציע לדימרי לרכוש את מגרש השלישי (ממפרקי חברה שרכשה אותו), כדי להפוך את המתחם למתחם בניה יוקרתית של חברות אלמוג וחברת דימרי.

המשיב לא דיווח לראש העיר, אשר ביקש ממנו להוביל פגישות עם שלושת הבעלים, כי הוא מצוי בניגוד עניינים והפר את האמון שניתן בו כיועץ משפטי וכעובד ציבור. בשנת 2006, בין אפריל לספטמבר, התערב המשיב בהחלטות הנוגעות לבקשה לבקשת היתר בניה והקלה שהגישה אלמוג לעירייה ולוועדת המשנה.

7. המשיב, בתפקידו כיועץ משפטי, התערב והשפיע על החלטות הצוות המקצועי של הוועדה והשפיע על החלטות חברי הוועדה לאשר את ההקלה, לתוספת יחידות דיור, בניגוד להוראות החוק והסתיר מהם מידע רלוונטי והתעלם מפגמים רבים שנפלו בהליך האישור של ההקלה לתוספת יחידות הדיור.

8. המשיב שינה את פרוטוקול הדיון והוסיף בו הערה, לפיה הוא לא נכח בדיון, במטרה להסתיר את מעורבותו בדיון וועדת המשנה ואת ניגוד העניינים הבולט הו היה מצוי. התערבותו של המשיב, בהליכי הוועדה הביאה לאמסלם ולחברה חיסכון בזמן ותועלת כספית של מאות אלפי שקלים. כמו כן פעל המשיב, באמצעות השפעתו על נציגי העירייה לבטל חיוב בהיטלי השבחה שהשיתה העירייה על חברת אלמוג, וזאת מבלי שמהמשיב אשר השתתף בישיבה בנושא היטל השבחה, לא דיווח על ניגוד עניינים בו הוא מצוי. כמו כן, המשיב היה מעורב בבקשות שונות ונוספות של אמסלם וחברת אלמוג, לרבות שכירת מגרש 9 מהעירייה על מנת שחברת אלמוג תקים עליו את משרד המכירות שלה.

9. המשיב שכנע את גורמי העירייה כי תהיה בכך כדאיות לעירייה, שכן לאחר השימוש במבנה כמשרד מכירות הוא יימסר לעירייה וישמש כגן ילדים. בשלבים מאוחרים יותר, בניגוד לתביעה, עשה המשיב מאמצים לשינוי הסבתו של המבנה לבית קפה, על מנת לקדם בכך את האינטרסים של אמסלם, ומבלי לדווח על ניגוד העניינים בו הוא מצוי. בסוף נפלה תכנית זו מעל הפרק.

10. האישום השני המכונה פרשת מתחם צוריאל, נסוב אף הוא על דפוס התנהלות דומה שבין חברת אלמוג והמשיב אשר שימש יועץ משפטי לחברה זו, וזאת בקשר עם פרויקט נוסף של בניית ארבעה בתי מגורים אשר ביצעה חברת אלמוג במגרש במתחם צוריאל. הקרקע נרכשה על ידי אלמוג בשנת 2008. הגם שהמשיב לא שימש כיועץ משפטי של הפרויקט, הרי שמתוקף יחסיו האישיים עם אמסלם, הוא פעל לקדם פשרה בין אמסלם ואלמוג לבין העירייה בדבר תשלומי מיסים והיטלים תוך שהוא פועל במסגרת תפקידו כיועץ משפטי של העירייה ומבלי לדווח על קשריו העסקיים והאישיים ועל ניגוד העניינים בו הוא מצוי. בפשרה זו, הפיקו אמסלם והיזמים האחרים בפרויקט תועלת כספית של מאות אלפי שקלים. המשיב גם פעל להשגת היתר בניה והקבלת בניה לאחד הבניינים בפרויקט זה.

11. האישום השלישי המכונה אזור הנופש המטרופוליני (להלן: "המתחם"), נסוב בניגוד עניינים לנוכח חשד לפיו בני משפחתו של המשיב רכשו שטחים במתחם, עת המשיב התערב בהליכי תכנון של מתחם זה. במהלך הפגישה, התחייב המשיב בשנת 2004 בפני ראש העירייה דאז, מאיר ניצן, שלא להיות מעורב בנושאים הקשורים במתחם זה. חרף התחייבותו, בשנת 2008, ייצג המשיב את העירייה בבירור תביעות שתבעו בעלי קרקעות במתחם את העירייה.

12. בשנת 2010, לא דיווח המשיב לראש העיר, דב צור, כי הוא מנוע מלטפל בנושא אלה וכי ראש העיר הקודם אסר עליו לעשות כן. בשנת 2010, לא דיווח המשיב במהלך ישיבה בפני המשנה ליועץ המשפטי, בנושא איחוד וחלוקה במתחם, על הנגיעה הישירה לזכויותיהם של בני משפחתו בקרקעות במתחם. המשיב נטל חלק פעיל בישיבה והביע עמדה המנוגדת לעמדתו של ראש העירייה ואשר היה בעמדתו כדי להיטיב עם זכויותיהם של בני משפחתו.

13. האישום הרביעי המכונה פרויקט חצרות המושבה, (להלן: "חצרות המושבה"), נסוב על אירועים בין אוגוסט 2011 לפברואר 2014, עת שימש המשיב כיועץ משפטי לעיריית רחובות.

במסגרת תפקידו נהג המשיב להשתתף בישיבות פורום משפטי תכנוני שהתקיימו מידי שבוע בראשותו של ראש העירייה ובחשתתפות גורמים רבים בעירייה.

14. המשיב לא דיווח על ניגוד עניינים בו היה מצוי, עת במהלך ישיבות שקיים והתערב בהחלטות הנוגעות לפרויקט חצרות המושבה. המשיב לא דיווח על קשר משפחתי שיש לו עם חברות שזכו בשנת 2011 במכרז לבניה של 432 יח' דיור בפרויקט. המדובר היה בחברות מקבוצת יצחקי. רעיית המשיב היא אחייניתו של דניאל יצחקי ובת דודו של מישראל יצחקי. שניהם אנשי עסקים, שאותם ייצג המשיב בפרויקטים עסקיים ואף קיבל שכר טרחה בעבור כך.
15. המשיב השתתף בישיבות שנגעו לשינוי התב"ע, לרבות בישיבות בהן נכחו גם בני משפחתו. הצעתו של המשיב לזירוז הליכים ולהקל על אישור התב"ע, שניתנה מתוך ניגוד עניינים התקבלה. לאחר שהופקדה התב"ע החדשה והוגשו בעניינה התנגדויות, השתתף המשיב, על אף ניגוד העניינים בכובעו כיועץ משפטי של העירייה, בישיבות בעירייה. המשיב לא דיווח למשתתפים על הקשר העסקי והמשפחתי שלו עם קבוצת יצחקי.
16. ביום 28.3.2017 החליט בית המשפט (כב' הנשיאה עינת רון) לכבד את הסדר הטיעון במלואו.
17. ביום 26.4.2017, גזר בית משפט השלום ראשון לציון, על המשיב שישה חודשי מאסר בפועל ובנוסף קנס בסך 1,000,000 ₪. כמו כן גזר בית המשפט על המשיב שמונה חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים שתחילתן עם שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי לפי פרק ט' לסמך ד' לחוק העונשין, או עבירה לפי פרק י"א סימנים א' ו-ו' לחוק העונשין.
18. המשיב לא ערער על פסק הדין לערכאה המוסמכת וכיוון שכך פסק הדין והאשמה הפלילית הפכה לחלוטה וסופית, ומכאן הדין בבקשה להטלת עונש על פי סעיף 75 לחוק, אשר עם הגשתה (על ידי הקובלת ביום 18.6.17), נקבעה לדין ליום 10.7.17, עת המשיב טרם סיים לרצות את עונש המאסר.
19. בשל עומס עבודה ולאור מצב בריאותי של ב"כ המשיב, הוגשה בקשה לדחיית הדין.
20. על מנת להיעתר לבקשת הדחייה אשר הוגשה בהסכמה, בהחלטתו מיום 28.6.17, הציע בית הדין לצדדים שתי החלופות לבחירתם:
  - א. **האחת**, כי הדיון יתקיים במועד שלאחר ה- 28.8.17, בכפוף ובתנאי כי המשיב יהיה מושעה בהסכמה מלעסוק במקצוע עריכת הדין, קרי רישיון עריכת הדין שלו יוקפא עד למתן החלטה בבקשה זו להטלת עונש לפי סעיף 75 לחוק מושא תיק זה, גם באם ינוכה שליש מעונש המאסר.
  - ב. **השניה**, כי הדיון ידחה ממועדו המקורי לחודש אוגוסט 2017, בהתאם למועדים אשר יתואמו על ידי הצדדים.
21. על פי הודעת הצדדים מתאריך 2.7.17 (כל הודעה הוגשה בנפרד), הוסכם לקבל את החלופה הראשונה, על פיה יושעה המשיב בהסכמה מלעסוק במקצוע עריכת הדין עד למתן החלטה בבקשה זו להטלת עונש (על כן נדחה הדין לשמיעה בפנינו לתאריך 25.10.17).

מוסכמות ופולגתאות

22. יפורטו להלן גדרי המוסכמות והפולגותאיות הניטשות בין הצדדים:

- א. מוסכם על הצדדים כי יש בעבירות בהן הורשע המשיב משום קלון כאמור בסעיף 75 לחוק (ר' עמ' 10 לפר' מיום 25.10.17, ש' 27).
- ב. כפועל יוצא מההסכמה על סוגיית הקלון והקניית סמכות להשית עונש הכולל "השעיה לתקופה קצובה שלא תעלה על עשר שנים" כאמור בסעיף 68(4) לחוק, טען כל צד לענישה במתחם הנראה לו ראוי בנסיבות העניין.
- ג. הקובלת עותרת להשעייתו של המשיב מעיסוקו כעורך דין לתקופה של ארבע שנים (סעיף 7 להסדר הטיעון, עמ' 3 לפר', ש' 6).
- ד. מנגד, המשיב מסכים להשעייתו מעיסוקו כעורך דין לתקופה של שנה אחת (עמ' 3 לפר', ש' 2).
- ה. אשר לשאלת תחילת ריצוי העונש, נטען על ידי ב"כ המשיב, כי יש למנות את תקופת ההשעיה מהיום שבו החל המשיב לרצות את עונש המאסר בפועל, ביום 15.5.17, הגם שבקשת ההשעיה הזמנית, הוגשה בהסכמה ביום 18.6.17 וניתנה החלטה בדבר השעיה הזמנית ביום 20.6.17 (עמ' 4, ש' 20-2).
- ו. ב"כ הקובלת טען כי את תקופת ההשעיה יש למנות מיום החלטתו של בית הדין בבקשה זו ומבלי לקזז את תקופת ההשעיה הזמנית (עמ' 4, ש' 23-22) או את תקופת מאסרו של המשיב (עמ' 43, ש' 21-23).
- ז. בהעדר הסכמה על רכיב עיתוי ריצוי תקופת ההשעיה, נותר עניין זה, בהסכמת ב"כ הקובלת, לשיקול דעת בית הדין (עמ' 43, ש' 27).

טיעוני ב"כ הקובלת

23. ב"כ המלומד של הקובלת, עו"ד דן אלדד טען בפנינו, כי אין להקל ראש בעבירות אשר בוצעו על ידי המשיב. ב"כ הקובלת סקר את העבירות בהן הורשע המשיב בארבעת האישומים והדגיש את ניגוד העניינים בו היה מצוי והעובדה כי דאג להיטיב עם יזמים ועם העושר הפרטי שלו על חשבון שמירת כספי ציבור, קרי דאגה לאינטרסים של העיריות, אשר הוא שימש כיועץ משפטי שלהן, בכל התקופה שבה בוצעו העבירות.
24. ההגמוניה המקצועית שאותה צבר המשיב לאורך השנים (ענין אשר לו התוודע בית הדין גם מעדויות כל העדים אשר העידו על פועלו ועל שמו הטוב של המשיב), היא נסיבה אשר עומדת דווקא לחומרא, כאשר גם בית המשפט היה בדעה כי המשיב ניצל את מעמדו ותפקידו כיועץ משפטי על מנת להשפיע בישיבות על דעתם של מקבלי החלטות הרלוונטיות בעירייה, כפ שתקבל החלטות המיטיבים על לקוחותיו של המשיב ועם בני משפחתו.
25. הקובלת בהליך הפלילי, יכולה היתה לוותר על ענישה פלילית משמעותית יותר, ובלבד שהמשיב ייענש קשות במישור המשמעתי (עמ' 34, ש' 25-27).

26. לאור עוצמתו המקצועית של המשיב, יש להשית עליו את העונש המקסימלי של ארבע שנות השעיה, וכלשונו של ב"כ הקובלת: "וכשבארזים נפלה שלהבת ואלה ארזים שכל הציבור המקצועי נושא עיניו אליהם, יש לנהוג בהם למען ייראו אחרים וייראו" (עמ' 32, ש' 8-3).

טיעוני ב"כ המשיב

27. באי כוחם המלומדים של המשיב, עו"ד איריס ניב סבאג, ועו"ד פרופ' דוד ליבאי, טענו בפנינו, כי יש לבוא לקראת המשיב ולהסתפק בענישה של השעיה לשנה אחת בלבד (כאמור לעיל, שנה מיום ריצוי מאסרו של המשיב).

28. המשיב שילם מחיר כבד עת קיבל על עצמו את הסדר הטיעון במסגרתו נטל אחריות למעשיו, חסך בזמן שיפוטי וכן שילם קנס כספי לא מבוטל (בסך 1 מיליון ₪), בין היתר, על מנת לייתר קיומם של הליכים משפטיים כנגד שותפיו למשרד עורכי הדין. במובן זה, המשיב ביקש ליטול אחריות מלאה וכן לשים את הפרשה מאחוריו, ברם אין באמור כדי להעיד על חומרת העבירות אשר בוצעו (עמ' 51).

29. עצם פרסום הפרשה ברבים (בעיתונות), פגעה בשמו הטוב של המשיב ובתפקוד של משרדו בהעדרו, ויש בעניין זה לכשעצמו כדי להוות נדבך נוסף בענישה שכבר שילם המשיב בד בבד עם ההליך הפלילי על נגזרותיו (עמ' 52, ש' 14-10) ומכאן כי על בית הדין להסתפק בענישה מופחתת.

30. יש להתחשב בחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות למועד נקיטת ההליך הפלילי והרשעתו של המשיב. כאמור בסקירת סעיפי האישום לעיל, האישום הראשון נסוב על עבירות משנים 2004, 2006, האישום השני, נסוב על עבירה משנת 2008, אישום שלישי, נסוב על עבירה משנים 2008, 2010, אישום רביעי, נסובה על עבירה משנת 2011 עד 2014. (כך ראו עמ' 55-53, כולל הערות בית הדין לעניין האבחנה שבין מועד ביצוע העבירות למועד שבו הועמד המשיב לדין לאחר גילוי המעשים אשר יוחסו לו).

31. יש ליתן את הדעת לאלמנט הראשוניות והתקדימיות, שכן במעשיו של המשיב ונטילת האחריות, קיימת הכרה בכך שבתפקידו כיועץ משפטי חיצוני של שתי רשויות מקומיות, שימש למעשה, כעובד ציבור, וככזה ביצע מעשים פסולים ובלתי ראויים (עמ' 58, ש' 26-20, עמ' 59, ש' 21-4).

דיון

המסגרת הנורמטיבית

1. סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין תשכ"א 1961 קובע: "עורך דין שהורשע בבית משפט או בבית דין צבאי בפסק דין סופי בשל עבירה פלילית, רשאי בית דין משמעתי מחוזי, על פי בקשת קובל, להטיל עליו אחד העונשים האמורים בסעיף 68, אם מצא שבנסיבות העניין היה בעבירה משום קלון".

2. סעיף 75 לחוק מגלם בחובו שלושה עקרונות:

א. בעל מקצוע עריכת הדין שהורשע בבית משפט בפסק דין פלילי חלוט בעבירה שיש עימה קלון ראוי להתייחסות גם במישור המשמעתי;

בד"מ פ 54/17

לשכת עורכי הדין בישראל - בית הדין המשמעתי המחוזי מחוז תל-אביב והמרכז

ב. בראיית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין, הממצאים והמסקנות שבפסק הדין הפלילי הסופי הינם בגדר נתון שאין לחלוק עליו או להתווכח עימו.

ג. אין הכרח, אם כי אפשרי, שהעבירה בה הורשע הנאשם באותו פסק דין תהיה בזיקה כלשהי למקצוע עריכת הדין
(ראה בד"מ א 22/10 לשכת עורכי הדין, ועד מחוז ת"א נ' קרקובר יעקב שמואל).

3. החלטה בבקשה בהתאם לסעיף 75 לחוק מתקבלת על ידי בית הדין בשני שלבים:

בשלב הראשון בוחן בית הדין האם בעבירה הפלילית שנעברה יש קלון.

לאור הסכמת הצדדים על סוגיית הקלון בעבירות הפלילית אשר בגינן הורשע המשיב, יש לדון **בשלב השני**, הווה אומר במיצוי העונשים המשמעתיים התוצאתיים הנובעים מהעבירה וקלונה.

4. ביום 25.10.17 התקיים בפני הרכב בית הדין הנוכחי דיון ארך בן למעלה מ 5 שעות במסגרתו טענו ב"כ הצדדים לענישה ההולמת בנסיבותיו הפרטניות המשיב, לאור העבירות בהן הורשע המשיב על פי הודאתו בבית המשפט.

5. במהלך הדיון והטיעונים לעונש העיד בפנינו המשיב ובכלל זה ארבעה עדים אשר זומנו להעיד על אופיו, פועלו ותרומתו להתפתחות דיני התכנון ולפיתוח העירוני של ראשון לציון לרבות אודות המומחיות שצבר במרוצת השנים כבר סמכא בתחום עיסוקו ובכלל זה על תרומתו של המשיב לקהילה ולרווחתה.

6. להלן רשימת העדים על פי סדר הופעתם: אדרי ישראל בן ישראל, מר בר ישראל שמואל, מר רוז קינסטליך, עו"ד עופר טויסטר, ח"כ דוד ביטן.

6.1 **אדריכל ישראל בן ישראל**, שימש כאדריכל עיריית ראשון לציון משנת 2000 וכן מהנדס עיריית רחובות משנת 2006 ועד לשנת 2011, העיד כי נעזר במשיב ובמשרדו לצורך עבודה שוטפת הנוגעת להליכי תכנון ובניה; העד תיאר בפנינו כי המשיב הוביל את הסכם הגג של עיריית ראשון לציון לפיתוח תנופת הבניה, מול רמ"י מול משלת ישראל. העיד כי בתקופתו הוביל המשיב פתרונות משפטיים וחשיבה מחוץ לקופסא במסגרת תפקידו כיועץ משפטי באותה התקופה.

6.2 **מר רוז קינסטליך**, סגן וממלא מקום ראש העיר בראשון לציון, העיד בפנינו כי המשיב סייע להקמת תחנת רדיו עירונית שבה בני נוער בראשון לציון משדרים, המשיב סייע משפטית להקמת פרויקט של הבית לחייל המשוחרר, הקמת הספרייה במכללה למנהל, העד סיפר כי המשיב היה יותר מיועץ משפטי אלא המוציא לפועל של יוזמות לטובת קידום רצונות של אנשים שביקשו לעשות טוב לעיר.

6.3 **מר בר ישראל שמואל** אשר עבד באגף רישום מקרקעין וכיהן כרשם מקרקעין בנתניה ופתח תקווה, העיד בפנינו כי המשיב המליץ על שינוי חקיקה עקב הקושי ברישום פרצלציות, ובעיקר בפרצלציות הגדולות שנקראות בחוק חלוקה חדשה, עת לא היו תקנות בספר החוקים ולא היו תקנות כלפי רישום פרצלציות; המשיב ביחד עם העד, נטלו יוזמה והכינו תקנות לחוק התכנון והבניה אשר קיימות עד היום בעניין זה; העד תיאר את חוכמתו של המשיב ואת כישוריו, בין היתר בביצוע רישומי פרצלציה מסובכים בדרום נתניה ובפתח תקווה.

6.4 **מר עו"ד עופר טויסטר** העיד בפנינו על היכרות רבת שנים עם המשיב, עוד מימי היותם עורכי דין צעירים במשרד הררי טויסטר; העד תיאר את הממשקים המשותפים לו ולמשיב לאורך ניהול הקריירה המשפטית, כאשר כל העת הקשר המקצועי בניהם לווה בהערכה הדדית; העד תיאר כי המשיב נלחם באדיקות, בהגינות ובמקצועיות לשם שמירת האינטרסים של לקוחותיו, העד תיאר את תרומתו המקצועית של המשיב לתחום התכנון ובניה, בין היתר כמרצה בכנסים מקצועיים בלשכת עורי הדין.

6.5 **ח"כ מר דוד ביטן**, אשר כיהן כחבר מועצה 28 שנה בעיריית ראשון לציון, מתוכם 11 שנים כסגן ראש העיר, העיד כי הכיר את משרד עורכי הדין של אביו של המשיב, אברהם בר ז"ל, אשר ייצג את העירייה; העד תיאר כי המשיב התפתח עם העירייה והעירייה התפתחה ביחד עימו לאור גידול האוכלוסייה; העד תיאר כי המשיב נרתם עד כי הגזמה לשם שמירה על האינטרסים של העירייה. בפנינו כי המשיב הפסיד את כל עולמו כתוצאה מההליך הפלילי שנוהל כנגדו ולכן יש להתחשב בו ולא לאבד עורך דין ברמתו של המשיב, העד תיאר כי העבירות בהן הואשם המשיב, הינן בתחום הביניים לאור העובדה כי אין המדובר בעובד ציבור רגיל ולראיה טען לשינוי חקיקה בעניין זה.

התערבות בית הדין המשמעתי בסוגיית האשמה ובהכרעת בית המשפט הפלילי במקרה דנא

7. הדיון שמקיים בית הדין בבקשה לפי סעיף 75 לחוק, אינו מגיע אלא לאחר בירור אשמתו של הנאשם בבית המשפט, שכן בסיס סעיף 75 לחוק, הינו כי אשמת המשיב הוכרעה כבר במסגרת ההליך הפלילי, בהתאמה, זאת בניגוד להליך המתקיים לאחר הגשת קובלנה.

8. אין מדובר בברור עובדתי הכולל ראיות לעניין סוגיית האשמה ולא ניתן לזכות או לשנות דבר מהעובדות ו/או מהקביעות וההכרעות האמורות בפסק הדין הפלילי, וזאת במאובחן מאמות המידה אשר על בסיסן רשאי בית הדין לשקול, עת מונחת בפניו בקשה להשעיה זמנית מכח סעיף 78(ג) לחוק.

9. מכאן שאין כל ספק ביחס לאשמה הפלילית של המשיב, שכבר הוכחה בערכאה המוסמכת.

10. באין צורך בשמיעת ראיות לעניין "אשמה", הרי שהליך לפי סעיף 75 לחוק, צריך שיהיה מהיר וקצר, כאשר יש לציין כי מכח סמכותו לפי סעיף 23 לכללי לשכת עורכי הדין (סדרי דין בבתי דין משמעתיים), תשע"ה - 2015: "בכל עניין של סדרי דין שאין עליו הוראה בחוק, בכללים אלה או בחיקוק אחר, ינהג בית הדין המשמעתי בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק".

11. קראנו בעיון רב את כתב האישום ואת גזר הדין בעניינו של המשיב, כמו גם את הראיות אשר הניחו בפנינו ב"כ הצדדים.

12. טיעוני הצדדים כאמור לעיל, עולים בקנה אחד עם המצב המשפטי לאשורו אשר הונח בפני הערכאה הפלילית עוד קודם לדיון זה בבקשה להטלת עונש לפי סעיף 75 לחוק, ללמדך כי בית המשפט ראה לנגד עיניו את התמונה הכוללת, עובר למתן גזר הדין, בד בבד עת אישר את הסדר הטיעון שבין הצדדים.

13. בהקשר זה, יש להפנות לכך שהתביעה ראתה נגד עניה כי המדובר במי שאינו עובד ציבור מן המניין, אלא יועץ משפטי חיצוני אשר ניתן שירות לעירייה ונטל אחריות כמי שחובות אלה חלים עליו (עמ' 12 לגזר הדין, פסקה חמישית). באותו אופן, גם סגוריו של המשיב, טענו כי האישומים הינם תקדימיים בשים לב לכך שהמשיב שימש בסך הכל כיועץ משפטי חיצוני אשר קיבל על עצמו לבוש / נורמות משפטיות החלות על עובד ציבור, אף תוך הפניה לאסמכתאות (עמ' 13 לגזר הדין, פסקה שלישית).

14. זאת ועוד, התביעה עמדה על תשלום קנס כבד בסך 1 מיליון ₪ על מנת להשלים את רכיב המאסר וליתן ביטוי לחומרה היתרה הגלומה בעבירות שביצע המשיב וכן ליתן ביטוי לטובת ההנאה הכלכלית שהפיק המשיב בחלק מהמעשים.
15. בראי האמור לעיל, הרי שאין לבית הדין אפשרות להתערב בגדר שיקוליה של הערכאה הפלילית ו/או לסטות מהחלטתה באשר להרשעה ולסעיפי האישום ופירוט העובדות, מה גם ובסופו של יום גם בית המשפט, חרף החומרה הרבה במעשיו של המשיב, ולאור טיעוני הצדדים בפניו, התלבט רבות אם לכבד את ההסדר הטיעון אשר גובש בין הצדדים (עמ' 18 לגזר הדין, פסקה שלישית), ללמדך על כך שלצדדים ניתן יומם בפני ערכאה המוסמכת אשר דנה בדבר, להוציא ההליך המשמעתי שבפנינו.

ניגוד עניינים

16. סעיף 14 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית) כי: (א) לא ייצג עורך דין לקוח, לא יקבל על עצמו לייצגו ולא ימשיך בייצוגו, אם קיים חשש שלא יוכל למלא את חובתו המקצועית כלפיו, בשל ענין אישי שלו, או בשל התחייבות או חובת נאמנות שיש לו כלפי אחר או בשל עומס עבודה או בשל סיבה דומה אחרת. (ב) לא ייצג עורך דין צדדים בעלי אינטרסים מנוגדים באותו ענין.
17. הלכה פסוקה היא ש"החשש" שעורך הדין לא יוכל למלא את חובתו, כאמור בסעיף 14 לכללי האתיקה, אינו מסור לשיפוטו של הנוגע בדבר אלא מסור למבחן אובייקטיבי (בד"מ א 9/91 לשכת עורכי הדין בישראל - ועד מחוז תל-אביב - יפו נ' פלוני עו"ד, פד"מ נ"ה א 33, 29).
18. הלכה זו אומצה גם בבד"מ 69/97 בו מצוטטים מתוך הסכמה דברי פרופ' ברק במאמרו "ניגוד אינטרסים במילוי תפקיד", משפטים י', התש"מ 11, 12 לאמור: "הכלל האוסר ניגוד עניינים, משמעו איסור על אדם להימצא במצב כזה. האיסור אינו רק על שיקול הדעת בביצוע הפעולה או התפקיד. האיסור הוא על הימצאות במצב שבו עלול להיות ניגוד עניינים, מטרת הכלל היא למנוע את הרע בטרם יארע. הכלל צופה פני העתיד. אין זה מעלה או מוריד אם בפועל שיקול הדעת הוא ראוי. גם אין זה מעלה או מוריד אם בפועל נגרם נזק או הוענקה טובה לזה שלמענו פועלים. אכן, מטרת הכלל היא למנוע פיתוי מאדם ישר והגון בבחינת אל תעמידונו בפני ניסיון. הטענה הנשמעת לעיתים קרובות: 'סמוך עלי', לי זה לא יקרה. אני אדע להבחין בין ענייני האישיים ובין ענייני התפקיד אינה לעניין. הכלל של ניגוד אינטרסים בא למנוע מאדם מסור ונאמן מלהימצא במצב פוטנציאלי של ניגוד אינטרסים".

פסיקה רלוונטית בסוגיה של מרמה והפרת אמונים

19. בבד"מ פ 16/10, 19/10 הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב נ' יגאל מדר, הורשע עורך הדין בשלוש עבירות של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין, ונדון לתקופת השעיה של 24 חודשים בפועל (ערעורים הדדים אשר הוגשו לבית המשפט המחוזי נדחו ביום 20.6.11 - עמל"ע 3860-08-10, עמל"ע 31471-09-10).
20. בבד"מ פ 127/09 הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין מחוז תל אביב נ' יהושוע פורר, הורשע עוה"ד בביצוע עבירה של הפרת אמונים (ללא רכיב מרמה) לפי סעיף 284 לחוק העונשין, ונדון לתקופת השעייה של 12 חודשים בפועל.

21. **בבד"מ פ 17/12 הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין מחוז חיפה נ' עופר שרון**, הורשע עוה"ד בביצוע עבירה של מרמה הפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין ובעבירות של נטילת שוחד לפי סעיף 290 לחוק העונשין, ונדון לתקופת השעיה של 24 חודשים ממועד מתן החלטת בית הדין, וזאת בנוסף לתקופת ההשעיה הזמנית של עוה"ד אשר החלה שנה וחודש לפני השעייתו בפועל.
22. **בבד"מ פ 9/12 הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין מחוז תל אביב נ' עו"ד מוחמד בכר**, הורשע עוה"ד בביצוע עבירות לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א ובעבירה של הפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין (ללא רכיב מרמה), ונדון לתקופת השעיה של 8 חודשים, כאשר תקופת ההשעיה של עוה"ד תימנה מהיום שבו נקבעה ההשעיה הזמנית.
23. **בבד"מ פ 41/12 הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין מחוז אביב נ' עו"ד גלבע סיני**, הורשע עוה"ד בביצוע עבירת הפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין (ללא רכיב מרמה), ונדון לתקופת השעיה של 18 חודשים על תנאי במסגרת עסקת טיעון שבין הקבילה לעוה"ד אשר אושרה על ידי בית הדין.
24. **בבד"מ א 95/04, 96/04 עו"ד פלוני נ' הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב - יפו**, הורשע עוה"ד בעבירות של הנעה בתרמית לרכוש ניירות ערך, גרימה להגשת פרטים מטעים בדוחות בכוונה להטעות משקיע סביר (שתי עבירות), רישום כוזב במסמכי תאגיד (שלוש עבירות), פרסום מטעה בידי עובד נושא משרה בכיר בתאגיד (שלוש עבירות), מרמה והפרת אמונים בתאגיד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. עוה"ד נדון לתקופת השעיה בפועל מלשכת עורכי הדין למשך שלוש שנים, כאשר במניין התקופה תיכלל תקופת 18 חודשי המאסר בפועל שהוטלו על עוה"ד.

מטרת הענישה המשמעית

25. מטרתה הייחודית של הענישה המשמעית, להבדיל מהענישה הפלילית היא השמירה על כבודו ומעמדו של מקצוע עריכת הדין בעיני הציבור.
26. עבירות פליליות כאשר הן מתבצעות על ידי עורכי דין האמורים לשמש סמל ודוגמה לטוהר המידות ולכיבוד החוק, וכרוכות במצגי כזב והצגת נתונים פיקטיביים חומרתן כפולה ומכופלת המצדיקה ומחייבת תגובה עונשית הולמת ממשית ומחמירה משמעותית.
27. על לשכת עורכי הדין לשקוד על רמתו וטהרו של מקצוע- לשמור על האמון שציבור רוכש לבעלי המקצוע ותפקודם התקין. סעיף 1 לחוק מהווה את הבסיס עליו הוקמה הלשכה וקובע כי היא "תאגד את עורכי הדין בישראל ותשקוד על רמתו וטהרו של מקצוע עריכת הדין".
- יסודות אלו הוכרו **בבג"צ 2334/02 שטנגר נ' יו"ר הכנסת פ"ד נח(1) 786**, כאשר בהתייחסו לתכליתו של החוק קבע הנשיא ברק כי "תכלית זו הינה להבטיח - באמצעות גוף סטטוטורי המפעיל פיקוח ובקרה מקצועיים של השירות שעורך הדין נותן ללקוחו - רמה נאותה של שירותי עריכת דין לציבור ושמירה על טוהר המקצוע".
28. יחסו של הציבור כלפי העוסקים במקצוע עריכת דין מתאפיין בציפייה לשמירה על החוק ולא להפרה שלו, כלשונו של ביה"ד הארצי **בבד"מ א 24/88** כפי שצוטט **בבד"מ 54/94 הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו נ' פלוני** (תל-אביב-יפו): "לדעתנו יש לצפות לכך כי עורכי דין ישמרו על החוק ויקפידו יותר מאחרים על קיום חובות הקבועות בחוק. ציפיות אלה מקבלות משנה תוקף כשמדובר בשמירה על נורמות חוקיות שהפרתן כרוכה בעבירה פלילית...".

29. הדין המשמעתי הוא הכלי החזק ביותר שהעניק החוק ללשכה לבקר ולפקח על החברים בה ועל התנהלותם כלפי בית המשפט, בינם לבין עצמם וכלפי הציבור בכלל. תכלית הדין המשמעתי היא הצבת "מערכת נורמות אשר תבטיח רמת התנהגות נאותה של עורך הדין בטיפולו המקצועי בענייני לקוחו ואשר יהא בה כדי לבסס יחס כבוד ואמון של הציבור כלפי העוסקים במקצוע" (ע"ע 2531/01 שמעון חרמון נ' הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו, פ"ד נח(4) 55). הוראה מיוחדת המתייחסת לענישה משמעטית בעקבות הרשעה בפלילים אינה שכיחה בחקיקה ונקבעת "... רק לגבי אלו בהם נדרשת מן המשתייכים למסגרת המקצועית רמת התנהגות מיוחדת וקפדנית יותר הנובעת מיעודו של המקצוע וממעמדו החברתי" (ראה ע"א 412/90 ד"ר משה אליהו נ' שר הבריאות, פ"ד מד (4) 422).

30. על הרמה הנדרשת מעורכי דין כבר נאמר כי "במרכז ההוראה שבסעיף 75 לחוק, עומדת התפיסה כי מקצוע עריכת הדין אינו עולה בקנה אחד עם הפרת הדין. מי שנמנה על שורותיה של לשכת עורכי הדין וממרה את פי החוק, ובמיוחד כשהוא עובר עבירה פלילית, הרי הוא פוגע גם בכבוד המקצוע ועקרונותיו, ואין נפקא מינה אם עבר את העבירה תוך שהוא ממלא את תפקידו המקצועיים או מחוץ למסגרת זו" (ראה ע"ע 4/88, הוועד המחוזי בתל אביב יפו נגד עו"ד פלוני פ"ד מ"ג(3) 475).

מן הכלל אל הפרט

31. העבירות מושא גזר דינו של המשיב בוצעו אגב עבודתו המקצועית של המשיב כיועצן המשפטי של שתי רשויות מקומיות ולאורך שנים ממושכות. אין חולק כי המעשים דוגמת אלה שביצע המשיב פוגעים בשמו הטוב של מקצוע עריכת הדין ובאמון שרוחש הציבור לעורכי הדין.

32. הגם והמשיב לא קיבל באופן בלעדי את ההחלטות נשוא האישומים בעצמו, אלא שימש כיועץ משפטי בלבד, אין להקל ראש בכך שעסקין בבר סמכא בתחום עיסוקו וכבעל תפקיד בעל השפעה רבה, כך שהימצאותו של המשיב בניגוד עניינים העולה כדי הפרת אמונים מהווה נסיבה לחומרא.

33. עלינו ליתן את הדעת לפרמטרים המצטברים הבאים אשר היוו בסיס להרשעת המשיב בפלילים: היקף המעשים והימשכותם לאורך שנים רבות בהן מצוי המשיב בניגוד עניינים מובנה, אי דיווח על ניגוד העניינים לממונים על המשיב (כדוגמת ראשי הערים), כמו כן יש ליתן את הדעת לרווחים הכלכליים אשר הפיק המשיב, משני צידי המתרס ובו בעת, מהרשויות ומלקוחותיו אשר נזקקו לשירותיו בכובעו כעורך דין פרטי.

34. לא כל חשש ערטילאי יוצר ניגוד עניינים, אלא שעובדות מקרה זה והראיות אשר הונחו בפנינו, מטות את הכף באופן מובהק לפעולה בניגוד עניינים חמור. שאלת ניגוד העניינים בראי עיסוקו ותפקידו של המשיב מקבלת משנה תוקף, בשים לב לכך שהמשיב כיהן כיועץ משפטי של רשויות מקומיות שהינו "שומר סף", אשר אמון בראש ובראשונה על שמירת כללי מנהל תקין, ועל מניעת מקרי שחיתות ופגיעה בטוהר המידות.

35. המשיב אמון היה על שמירת הקופה הציבורית מכל משמר, במובן זה שעליו היה לדאוג דווקא להגדלת היקפי הגבייה, בהתאם לדין ולקריטריונים אחידים וידועים תוך שמירה על הגינות, שקיפות, אמון ובעיקר על עיקרון השוויון של כלל הנישומים הבאים בשערי הרשות ומבקשים לקבל שירות הכולל תשלום מס או היטל לקופה הציבורית.

36. נסיבותיו האישיות של המשיב נלקחו בחשבון בעת מתן החלטה זו, והן בין היתר, נטילת אחריות למעשיו וחסיון בזמן שיפוטי, תשלום קנס כבד בסך 1 מיליון ₪ כחלק בהסדר

בד"מ פ 34/17

לשכת עורכי הדין בישראל - בית הדין המשמעותי המחוזי מחוז תל-אביב והמרכז

הטיעון ונטילת האחריות לביצוע העבירות שיוחסו לו; עברו הנקי המשמעותי של המשיב, תרומתו של המשיב לשירות הציבור ולתחום התכנון והבניה והרשויות המקומיות בפרט.

37. בשקלול הפרמטרים דלעיל ולאור תכלית הענישה המשמעותית הנגזרת מטיב האינטרס הציבורי שהיא אמורה לשרת, הייתי מציע לתבירי לחטיל על המשיב את העונשים הבאים:

א. **עונש של 20 (עשרים) חודשי השעיה בפועל** מתברות בלשכת עורכי הדין, אשר יחלו להימנות מיום מתן החלטת זו, בניכוי הימים שבחם היה המשיב מושעה זמנית בהסכמה מיום 20.6.17 (בהתאם להחלטות מתאריכים 20.6.17, 3.7.17).

כלומר המשיב יושעה מתברות בלשכת עורכי הדין, לאחר קיוזו הימים האמורים, עד ליום 20.2.19.

ב. **עונש של 18 חודשי השעיה על תנאי**, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים לא יעבור המשיב עבירת משמעת על פי חוק לשכת עורכי הדין למעט עבירות של אי מענה לקובל ועבירות הדומות לת בחומרתן;

ג. בנסיבות המיוחדות של תיק זה אנו לא משיתים על המשיב תשלום הוצאות;

ד. עפ"י 69(ב) ו- (ג) לחוק לשכת עורכי הדין, ובהתאם למועדים הקבועים בסעיף 72 (א) לחוק, תפורסם ההחלטה במלואה, בציון שם המשיב;

טל קדש עו"ד

עו"ד שרון גרשוני, אב"ד

קראתי בעיון רב את ניתוח הדברים המובאים בהחלטה המקיפה של חברי המלומד להרכב, עו"ד טל קדש, ואני מסכימה עם הניתוח המשפטי והתוצאה אליה הגיע והעונש המוצע על ידו בנסיבות תיק זה. עוה"ד חייב לשקוד כי לא יהא בהתנהגותו פגם או פסול הפוגעים באושינות מעמד עוה"ד. הלכה למעשה מעורך דין נדרשת נורמת התנהגות יוצאות דופן בחומרתה והעונש שמוצע לעיל בהתחשב בטווח הענישה שהתבקש יש בו את אותה מידתיות עונשית.

שרון גרשוני, עו"ד

עו"ד שלומי באשי, חב"ד

קראתי את חוות דעתו של חברי להרכב, עו"ד טל קדש, אשר סקר את מסגרת החוק והפסיקה האמורה בהטלת עונש עפ"י סעיף 75 לחוק ואין צורך לחזור עליה, הנני מסכים עם ניתוח הדברים והעונש המוצע על ידי חברי.

שלומי באשי, חב"ד
03-4952390

בד"מ 54/17 מ

לשכת עורכי הדין בישראל - בית הדין המשפטי המחוזי מחוז תל-אביב והמרכז

סוף דבר

1. לאחר ששקלנו את כל השיקולים שהביאו הצדדים בפנינו, ובפרט העבירה בה הורשע המשיב בבית משפט השלום, שהינה עבירה חמורה אנו מטילים על המשיב את העונשים הבאים:

א. עונש של 20 (עשרים) חודשי השעיה בפועל מחברות בלשכת עורכי הדין, אשר יחלו להימנות מיום מתן החלטה זו, בניכוי הימים שבהם היה המשיב מושעה זמנית בהסכמה מיום 20.6.17 (בהתאם לחלטות מתאריכים 20.6.17, 3.7.17);

קרי המשיב יושעה מחברות בלשכת עורכי הדין, עד ליום 20.2.19.

ב. עונש של 18 חודשי השעיה על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים לא יעבור המשיב עבירת משמעת על פי חוק לשכת עורכי-הדין למעט עבירות של אי מענה לקובל ועבירות הדומות לה בחומרתן;

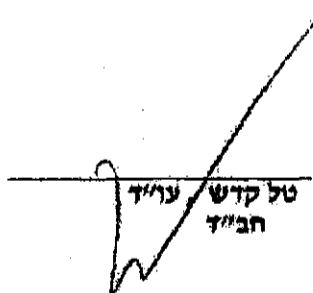
ג. בנסיבות המיוחדות של תיק, ולאור הקנס שהוטל על המשיב אנו לא משיתים על המשיב תשלום הוצאות;

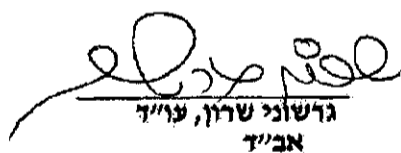
2. עפ"י 69(ב) ו-1(ג) לחוק לשכת עורכי-הדין, ובהתאם למועדים הקבועים בסעיף 72 (א) לחוק תפורסם ההחלטה במלואה, בציון שם המשיב;

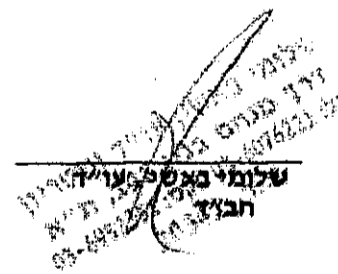
3. זכות ערעור עפ"י חוק;

4. משוויתרו הצדדים על שימוע ההחלטה וביקשו כי ההחלטה תומצא להם בדואר, תמצא באדיבותה המזכירות העתק מההחלטה לצדדים בהתאם לפרטים בכותרת החלטתנו;

ניתן בהעדר הצדדים היום 28.12.2017 (י" בטבת תשע"ח).

טל קדוש
חב"ד
עו"ד

גרשון שרון, עו"ד
אב"ד

שלומי קטיפ, עו"ד
חב"ד
משרד עורכי דין
רחוב מנחם בגין 10
תל אביב 6109903
טל 03-5252525